
Prepis kázania
Božia prirodzenosť (povaha)
Krefeld, Nemecko

Ewald Frank

Kázanie Ewalda Franka Božská prirodzenosť (povaha)

Pred modlitbou by som chcel čítať Žalm 25, ktorý som čítal pred bohoslužbami už počas predchádzajúcich dní:

„K Tebe, ó, Pane, pozdvihujem svoju dušu. Môj Bože, na Teba sa nadejem. Nech nie som zahanbený! Nech neplesajú moji nepriatelia nado mnou! A tak sa ani nebude hanbiť nikto z tých, ktorí očakávajú na Teba; hanbiť sa budú tí, ktorí neverne robia bez príčiny. Daj mi znať, ó, Pane, Svoje cesty; vyuč ma Svojimi stezkami! Daj, aby som chodil v Tvojej pravde, a vyuč ma; lebo Ty si Bôh môjho spasenia; na Teba očakávam každý deň. Pamätaj na Svoje mnohé milosrdenstvo, Pane, a na Svoju mnohú milosť, lebo sú od veku. Neráč pamätať na hriechy mojej mladosti a na moje prestúpenia! Pamätaj Ty na mňa podľa Svojej milosti, pre Svoju dobrotu, ó, Pane! Dobrý a priamy je Pán, preto vyučuje hriešnikov pravej ceste. Činí to, aby pokorní chodili v súde, a vyučuje pokorných Svojej ceste. Všetky stezky Pánove sú milosťou a pravdou tým, ktorí ostríhajú Jeho smluvu a Jeho svedectvá. Pre Svoje meno, Pane, odpusti moju nepravosť, lebo je veľká. Ktorý a aký je to človek, ktorý sa bojí Pána? Toho vyučuje ceste, ktorú má vyvoliť. Jeho duša bude prebývať v dobrom, a jeho semä obdrží dedične zem. Tajomstvo Pánovo je známe tým, ktorí sa Ho boja, a Jeho zmluva je nato, aby im ju dal vedieť. Moje oči hľadajú vždycky k Pánovi, lebo on vyvedie moje nohy zo siete. Pohliadni na mňa a zmiluj sa nado mnou, lebo som osamelý a strápený. Rozmnožili sa súženia môjho srdca; vyveď ma z mojich úzkostí. Vidz moju biedu a moje trápenie a odpusť všetky moje hriechy. Vidz mojich nepriateľov, lebo ich je mnoho, a nenávidia ma ukrutnou nenávisťou. Ostríhaj moju dušu a vytrhni ma, aby som sa nehanbil, lebo sa k Tebe utiekam. Nech ma ostríhajú bezúhonnosť a priamosť, lebo očakávam na Teba. Vykúp, ó, Bože, Izraela zo všetkých jeho súžení.“

Nech nám tieto slová vojdú do srdca a nech my, či už nahlas alebo potichu, vzývame z celého srdca meno nášho Boha. Ako povedal

žalmista: „*Z hĺbky volám k Tebe...*“ – len ak sa nachádzame v hlbine, môžeme z hlbiny i volať. Ak sa človek nachádza na výšiniách hôr, tak nemôže jednoducho povedať: „Volám na Teba z hlbiny.“ Potom sú to len slová, ktoré však nezodpovedajú skutočnosti. Ak však niekto prechádza skrze najhlbšie hlbiny, tak vôbec nemá námahu povedať: „*Pane, z hlbiny volám k Tebe!*“

Myslím, že my všetci, úplne jedno, s kým by sme hovorili, sme tým alebo iným spôsobom boli vedení hlbunami a smieme k nášmu Bohu vo viere vzhliadať, smieme meno Pánovo vzývať a vedieť: On nás vypočuje, On pomôže, On požehná, On daruje spásu a milosť všetkým tým, ktorí u Neho hľadajú útočisko. Blahoslavení sú ľudia, ktorí môžu do Božej prítomnosti vstúpiť so skloneným srdcom a pokorným duchom. Beda ľuďom, ktorí prichádzajú do Božieho domu alebo k bohoslužbe a vo svojom srdci si myslia: „Ja nie som ako ten alebo tamten.“

Milosť je k dispozícii tým, ktorí sú na ňu odkázaní a ktorí hľadajú útočisko u Svojho Boha, a tí ho i nájdu.

Chcel by som poprosiť, aby sme teraz povstali a modlili sa a niektorí bratia nás viedli v modlitbe.

Nebeský Otče, prichádzame pred Tvoj trón milosti v drahom a svätom mene Ježiša a kladieme sa úplne vedome pod prikrytie krvi Baránka. Verný Pane, nikto pred Tebou nemôže obstať, jedine že by prišiel ku Golgote a prijal odpustenie a spásu z milosti. Ach, verný Bože, buď prítomný pri tejto bohoslužbe! Nech sme zhromaždení pod otvorenými nebesami. Vezmi všetko rušiace, všetko, čo prekáža, z cesty. Preraz si cestu, ó, Bože pramocným spôsobom. Vezmi všetku neposlušnosť, vezmi všetku nevieru, vezmi každú pochybnosť, vezmi všetko preč a potvrd' Svoje Slovo v našom strede ku cti Tvojho mena. Amen.

Veríme, že Pán Ježiš veľmi skoro príde a že Svoju Cirkev vyvoláva von, že ju pripravuje a dokonáva ku slávnemu dňu Svojho príchodu. Veríme, že Boh mal vo všetkých časoch služobníkov, ktorých posielal s určitou zvesťou pre ten-ktorý časový úsek, aby skrze neho obrátil pozornosť Božích detí na to, čo Duch hovorí zborom. **Veríme, že sme túto zvesť, prorocké zjavenie a biblické poučenie prijali a že**

teraz musí nasledovať úplne osobná príprava, aby sa Boh mohol mocným spôsobom ešte raz zjaviť. Existuje Slovo Písma v Zjavení, a to v kapitole 22 od verša 10. Tu stojí napísané: *„A riekol mi: Nezapečat slov prorocтва tejto knihy, lebo čas je blízko. Kto robí nepravosť, nech len robí nepravosť ešte; a kto je zašpinený vinou, nech sa špiní ešte; ale spravodlivý nech činí spravodlivosť ešte, a svätý nech sa posväťí ešte. A hľa, prídem skoro a Moja odplata so mnou, aby som odplatil jednému každému podľa toho, aký bude jeho skutok.“*

V tomto Slove sú nám pred oči postavené dve veci: na jednej strane skupina, ktorá činí nespravodlivosť – tá ju má činiť naďalej, ale tí, ktorí boli ospravedlnení skrze vieru v Ježiša Krista, tí, ktorí boli určení k tomu, aby obdržali odpustenie svojej viny a hriechov skrze krv Baránka, sa majú nechať hlbšie a dôkladnejšie očisťovať a posväcovať, aby Svätý Boh vo Svojej svätosti mohol hovoriť a zjaviť sa.

V liste Efežanom 4 máme výstižné Slovo, ktoré sa k tejto téme mimoriadnym spôsobom hodí. Tu od verša 22 stojí: *„... že musíte zložiť podľa drevneho spôsobu života vo vás vládnúvšieho starého človeka, rušiaceho sa v klamných žiadostiach, a musíte sa obnoviť v najhlbšom vnútri svojho duchovného života a obliecť si nového človeka, stvoreného podľa Boha v pravej spravodlivosti a čistote.“* (podľa nem. prekladu)

Existuje vyrobená spravodlivosť i čistota, ktorú si človek môže osvojiť, ale existuje aj od Boha vypôsobené, skrze krv Baránka, skrze Božie Slovo a skrze Svätého Ducha v nás vypôsobené očistenie a posvätenie, ktoré potrebujeme, aby sa mohol svätý Boh vo všetkej pravdivosti a vernosti zjaviť.

Dnes a prípadne v ďalších zhromaždeniach budeme hovoriť o tom, ako môžeme Bohu pripraviť cestu. Nový zákon začína prorockým Slovom z Izaiáša 40: *„Upravte cestu Pánovu, urovnajte na pustine hradskú nášmu Bohu! ... a zjaví sa sláva Pánova...“* (v. 3 a 5) Vidím, že bratia v prvej rade to hľadajú a preto vám poviem, kde to stojí napísané.

V evanjeliu Marka 1:1–2: *„Počiatok evanjelia Ježiša Krista, Syna Božieho, bol, ako je napísané v prorokoch: Hľa, Ja posielam Svojho anjela pred Tvojou tvárou, ktorý pripraví Tvoju cestu pred Tebou. Hlas volajúceho na púšti: Prihotovte cestu Pánovu, čiňte priame Jeho chodníky!“*

Tak začal Ján Krstiteľ svoje zvestovanie, pretože vedel, že len ak je Pánovi budovaná cesta, tak bude i hovoriť a bude môcť zjaviť Svoju moc a slávu. Vidíme, že zvestovanie evanjelia ľudí pripravilo, podriadilo ich Božej vôli, aby On mohol zjaviť Svoju slávu.

Chcel by som dnes v krátkom čase čítať veľmi veľa biblických miest a prosím v tejto veci o porozumenie.

Čítajme v 1. Korintňanom 6 od verša 9: „*Alebo či nevíete, že ten, kto koná nepravosť, nezdedí kráľovstva Božieho? Nemýľte sa, ani smilníci ani modlári ani cudzoložníci ani chlípnici ani poškrvňovači chlapcov ani zlodeji ani podvodníci ani opilci ani ohovárači ani dráči nezdedia kráľovstva Božieho. A to ste boli niektorí, ale **ste sa umyli, ale ste posvätení, ale ste ospravedlnení skrze meno Pána Ježiša Krista a skrze Ducha nášho Boha.***“ (podľa nem. prekladu)

Tu máme veľmi vážne Slovo. Je nám povedané, že nikto, vo svojom starom stave, vo svojom hriešnom stave, Božie kráľovstvo nezdedí, ale len ľudia, ktorí sú obmytí, ktorí sú ospravedlnení, ktorí sú posvätení, áno, ktorí uverili v meno Pána Ježiša Krista. Nuž, ale tým to nekončí. Posledná časť znie: „...*a skrze Ducha nášho Boha.*“

Milí brata a sestry, drahí priatelia, dielo spásy nie je v našom živote úplné a ukončené, ak Boh nemohol skrze Svätého Ducha zložiť svedectvo. Traja sú, ktorí svedčia: Duch, voda a krv a títo traja sú jedno. Tu čítame o ospravedlnení, o umytí, o posvätení, o viere v meno Pánovo a taktiež o potvrdení skrze Ducha nášho Boha. Tak to bolo v prakresťanstve – Svätý Duch potvrdil spasenie, ktoré človek prijal a uchopil. Môžeme čítať o dni letníc a o iných udalostiach a stále znova zistíme, že Boh vždy rovnakým spôsobom odpovedal a požehnal. Prečítajme si k tomu ešte niekoľko biblických miest.

Kolosenským 2:13: „*I vás, ktorí ste boli mŕtvi skrze vaše prestúpenia a neobrezaný stav vášho tela, spolu s Ním oživil tak, že nám z milosti odpustil všetky prestúpenia tým, že zrušil a odstránil dlžný úpis, ktorý bol skrze Jeho nariadenia napísaný proti nám a ktorý bol prekážkou našej spásy, pribijúc ho na kríž. Potom, čo plne odzbrojil mocnosti a panstvá, vystavil ich verejne na pranier a triumfoval nad nimi v Ňom.*“ (podľa nem. prekladu)

Tu máme pred našimi očami kríž a toho ukrižovaného. Jedná sa o plné spasenie z moci hriechu, o oslobodenie od každého práva Satana, aby sme tým mohli získať prevahu, to znamená dobyť víťazstvo. Sme uprostred duchovného boja a čím bližšie budeme koncu, tým mocnejší a zlostnejší tento boj bude. A i ja musím povedať, že aj ja som moc a úkladnosť nepriateľa podcenil a nepočítal som so všetkou jeho rafinovanosťou, ale ak vzhliadnem na Boha, je moja duša pokojná a smiem v dôvere k živému Bohu vedieť, že spasená Cirkev je postavená na víťaznej pôde Golgoty a že máme na tomto Božom víťazstve účasť.

Ak by sa jednalo o nás, tak kde by sme zostali? Našou silou nie je učinené nič – veľmi skoro by sme boli stratení. My však dôverujeme tomu správne muži, ktorého vyvolil Boh sám. „Pýtaš sa ma, kto On je? Jeho meno je Ježiš Kristus!“ *[úryvok piesne]* On ešte žiadny boj neprehral!

Počas posledných dní som to opakovane povedal: Vojna trvá len tak dlho, kým jedna strana nedosiahne víťazstvo. Smiem vám už teraz povedať, že krvou vykúpený zástup Božie víťazstvo dosiahne a bude triumfovať nad všetkými mocami nepriateľa – ako triumfoval Kristus, Boží Syn, tak aj my triumfálne vstúpime do slávy!

Nuž, tu stojí napísané, že Boh nám z milosti odpustil všetky prestúpenia. Nielen niektoré, ale všetky! A to naplnia moje srdce radosťou, a to smie naplniť aj tvoje srdce radosťou. Kto bude žalovať na vyvolených Božích? Kto ich chce obviňovať? Kristus je tu, ktorý ich ospravedlňuje, ktorý ich spasil a obmyl vo Svojej drahej a svätej krvi. Pavol, veľký Boží muž, ktorý ešte v liste Rimanom 7 zvolal: „*Biedny ja človek! Kto ma vytrhne z tela tejto smrti?!*“, ten hneď potom hovorí: „*Ďakujem Bohu, stalo sa to, skrze Ježiša Krista, nášho Pána!*“ (podľa nem. prekladu) a potom pokračuje o krok ďalej a hovorí: „*A tak teraz už nieto nijakého odsúdenia tým, ktorí sú v Kristu Ježišovi, ktorí nechodia podľa tela, ale podľa Ducha.*“ A to je ten bod, na ktorý by chcel Boh počas týchto dní položiť hlavný dôraz. **Satan sa skrýva za ľudské telo, za naše slabosti a zlyhania, ale Boh je Duch a chcel by, že by sme sa stali ľuďmi Ducha, ktorí majú víťazstvo nad telom.**

Ak čítame v ev. Jána 3:14: „...ako Mojžiš povýšil hada na púšti, tak musí byť povýšený Syn človeka...“ Prečo Mojžiš, tá hlavná osoba Starého zákona, skrze ktorého bol daný zákon a bohoslužba a skrze ktorého bol ľud oslobodený, skrze ktorého sa stalo všetko, čo Boh konal s Izraelom, Mojžiš, muž, ktorého pozná každý žid – všetci vedia, kto bol Mojžiš – on povýšil hada a musel ho zavesiť na pranier. Prečo had? Pretože pôvodný hriech v záhrade Eden bol do ľudstva prinesený skrze hada. Satan použil telo, aby prišiel do ľudstva – Boh použil Ducha a zatienil pannu Máriu, a preto stojí napísané: „...a preto aj to splodené sväté bude sa volať Syn Boží.“ (Lukáš 1:35)

Satan sa skrýva za skutky tela, Boh sa zjavuje v ovocí Ducha! Ale ako môžeme niesť ovocie Ducha, ak nebol zasadený strom, na ktorom môže ovocie rásť a dozrievať?

Predtým ako môžeme niesť ovocie Ducha, musíme prijať Svätého Ducha, aby sa On v našom živote skutočne mohol zjaviť, aby sa mohlo stať to, čo Boh zaslúbil, v našom živote realitou. Boh všetku vinu a hriech odpustil a teraz by chcel odstrániť prekážky, ktoré sú v našom živote, preraziť si cestu, aby potom mohol zjaviť mocné víťazstvo.

Tak sme to tu čítali: Boh nám z milosti odpustil všetky prestúpenia. On dlžný úpis, ktorý bol napísaný proti nám, vzal so Sebou na kríž a zrušil ho. Obžaloba viac vôbec nemôže byť vykonaná. On bol obžalovaný, naša vina bola položená na Neho ku nášmu pokoju a skrze jeho rany sa nám stalo uzdravenie. **Veríme v plné vykúpenie a oslobodenie skrze krv Golgoty a vieme, že Boh toto začaté dielo nenechá ležať alebo stáť na polceste, nie, On nás dovedie k dokonaniu.**

Chcel by som z listu Efežanom čítať ďalej, a to z kapitoly 2:13: „Ale teraz v Kristu Ježišu vy, ktorí ste boli kedysi ďalekí, stali ste sa blízkymi skrze krv Krista. Lebo On je náš pokoj, ktorý učinil oboje jedno a zboril aj deliaci múr zrušiac vo Svojom tele nepriateľstvo, zákon prikázaní, záležajúci v rôznych nariadeniach, aby tých dvoje, Židov a pohanov, stvoril v Sebe v jedného nového **človeka činiaceho pokoj** a aby zmieril oboch v jednom tele Bohu...“ (podľa nem. prekladu)

Ak sme toto pochopili, tak nám bude jasné, čo Boh učinil. On odstránil nepriateľstvo a priniesol pokoj a z nás, ktorí sme prijali pokoj s Bohom, učinil činiteľov pokoja – ľudí, v ktorých pokoj Boží, ktorý je vyšší ako každý rozum ľudí (Filipänom 4:7), môže vládnuť, a keď nad nami vládne tento Boží pokoj, tak je to dôkaz, že zmierenie a vykúpenie nastalo. Z Božej strany sa všetko už stalo, nemusí sa to ešte len stať, ale my niekedy nepoznávame, že nepriateľ môže mať tým alebo oným spôsobom svoju ruku v hre a my duchovne nepostupujeme vpred. V Božom Slove stojí, dokonca ako to vidíme v liste Efežanom, o ktorých Pavol v 1. kapitole píše, že boli vyvolení pred založením sveta, predurčení podľa zaľúbenia Jeho vôle, požehnaní každým duchovným požehnaním, a potom priloží meč a hovorí k vyvoleným, k predurčeným: *Zložte starého človeka a oblečte si nového človeka, stvoreného podľa obrazu Boha v pravej spravodlivosti a svätosti. V liste Efežanom 1, hneď vo verši 13 môžete čítať: „...v ktorom aj vy počujúc Slovo pravdy, evanjelium svojho spasenia, v ktorom aj, uveriac, zapečatení ste Svätým Duchom zaslúbenia...“* Keď potom čítame nasledujúce kapitoly, tak musel tento muž stav Cirkvi tak predstaviť, že aj tí ľudia, ktorí boli omilostení, požehnaní, vyvolení, áno, na ktorých Boh vykonal veľké veci, že aj oni sa poznajú vo svojich slabostiach a zlyhaniach a prídu ku krížu, aby dosiahli plné očistenie a posvätenie vo svojom duchovnom živote. Nemôžeme jednoducho povedať: „Boh na nás prikryl Svojím požehnaním, On to i ono učinil.“ Boh vyžaduje od tých, ktorí majú byť pripravení, viac ako od tých, ktorí nebudú mať účasť na vytrhnutí! My vchádzame do Svätého Písma ešte hlbšie – tu, ešte stále v liste Efežanom 4, píše tento Boží muž vo verši 25: *„Preto zložiac lož hovorte jeden každý pravdu so svojím bližným, lebo sme si navzájom údmi. Hnevajte sa a nehrešte; slnko nech nezapadá nad vaším rozhnevaním sa, ani nedávajte miesta diablovi.“* Mohli by sme čítať ďalej a ďalej...

Potom vo verši 29 stojí: *„Nech nevychádza nijaké mrzké slovo z vašich úst, ale ak je nejaké dobré na vzdelanie, práve potrebné, aby dalo milosť tým, ktorí počúvajú.“* Všetko, čo vyslovíme, má byť ľuďom ku požehnaniu. A Ježiš raz povedal ... *[prázdne miesto na páske]*

... a tak musíme dávať pozor, aby nás Boží Duch mohol z milosti viesť ku pokániu, aby sme smeli vojsť hlbšie a hlbšie do očisťovania a posvätenia.

Verš 31: „Každá horkosť, všetok hnev a zlosť, všetok krik a ponížovanie nech je odňaté od vás – úplne celá zlá povaha. Ale si buďte navzájom naproti sebe dobrotiví, ľútostiví a odpúšťajúci si, ako aj Boh v Kristu odpustil vám.“ (podľa nem. prekladu) Boh teraz koná to, že formuje Cirkev do takého stavu, ako bola na počiatku – vykúpená skrze krv Baránka, očistená a posvätená – očistená v kúpeli Slova, posvätená v pravde, naplnená vnútornou Božou láskou. A ak by niekto chcel vedieť, čo láska Božia je, tak hľad' na Golgotu a čítaj Jána 3:16: „Lebo tak miloval Bôh svet...“ Zjavila sa Božia láska, ktorá sa obetuje, ktorá je oddaná, ktorá zachraňuje, ktorá nesie. Vieme, že Pavol hovorí o tejto láske v 1. Korinťanom 13, ale **nestačí nám o týchto veciach len počuť, chceli by sme byť účastní Božej prirodzenosti, Božej povahy, chceli by sme byť chrámom Svätého Ducha, chceli by sme, aby Boh vo Svojej svätosti zostúpil a v našom strede sa mohol zjaviť**, pretože tak hovorí Pán vo Svojom Slove: „Budem bývať v nich a prechádzať sa, a budem ich Bohom, a oni mi budú ľuďom.“ (2. Korinťanom 6:16) To je predsa to zaslúbenie, ktoré nám On z milosti daroval. Ako však k tomu dôjdeme? Myslím, že Slovo Božie je ako zrkadlo srdca a my musíme stále znovu do tohto zrkadla hľadiet.

Čítajme z 2. listu Petra, kapitola 1, od verša 3: „Jeho Božská moc nám predsa darovala všetko, čo je potrebné k životu a k pobožnosti, skrze známosť Toho, ktorý nás povolal Jemu vlastnou slávou a hrdinskou cnosťou, skrze ktorú nám daroval drahé a nadovšetko dôležité zaslúbenia, aby ste skrze ne unikli vo svete z dôvodu zmyselnosti panujúcemu zahynutiu a stali sa účastnými Božskej prirodzenosti.“ (podľa nem. prekladu) Nielen zaslúbenia, ale Božie zaslúbenia vo viere prijaté Božími deťmi, ktoré vedú k tomu, že dostaneme účasť na Božej povahe, Božej prirodzenosti a dosiahneme prístup k naplneniu zaslúbení. Zaslúbenie bez svojho naplnenia nestačí, my chceme vidieť naplnenie zaslúbení.

Teraz príde napomenutie: „Ale práve preto **musíte vynaložiť všetku snahu o preukázanie pevného úsilia vo svojej viere...**“

Nielen v polospánku, ale „...práve preto musíte vynaložiť všetku snahu...“

Jedná sa o život alebo smrť, o to, či obstojíme alebo neobstojíme, o to, či budeme pripravení alebo nebudeme pripravení, o to, či budeme vytrhnutí alebo nebudeme vytrhnutí – jedná sa o všetko, jedná sa o celok a Boh od nás vyžaduje, že by sme vynaložili všetku snahu – po tom, čo sme uverili, po tom, čo sme vo viere tie veľké a predrahé zaslúbenia prijali, že by sme, ako je to tu napísané, obdržali tieto vlastnosti, ako sú nám tu vypísané, aby v našich životoch boli zjavené.

„Ale práve preto musíte vynaložiť všetku snahu o preukázanie pevného úsilia vo svojej viere a v tomto úsilí známosť a v známosti sebaovládanie a v sebaovládaní húževnatosť a v húževnatosť pobožnosť a v pobožnosti bratskú lásku a v bratskej láske všeobecnú lásku. Lebo keď tieto vlastnosti máte a trvale rastú, tak neostávate v známosti nášho Pána Ježiša Krista záhaľčiví a bez ovocia. U koho však týchto vlastností niet, je slepý a krátkozraký, zabudol na očistenie od svojich niekdajších hriechov. Preto sa, milí bratia, tým väčšmi snažte upevniť si svoje povolanie a vyvolenie, lebo keď to budete robiť, určite nikdy nepadnete, lebo týmto spôsobom vám bude bohate poskytnutý vchod do večného kráľovstva nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista.“ (podľa nem. prekladu)

Tu máme zrkadlo srdca v Slove Božom, do ktorého môžeme hľadieť. Máme tieto vlastnosti bytosti Ježiša Krista v našom živote? Brat Branham takmer dve a pol hodiny o tejto téme a tomto texte hovoril v kázani „Zrelosť dokonalého veku muža v Kristu“. Pavol v liste Židom a obzvlášť liste Galatským hovorí, že ak je syn ešte nedospelý, tak je rovný sluhovi – musí byť dospelý, aby svoje dedičstvo mohol zaujať (4:1). Nech Boh daruje milosť, aby sme sa stali dospelými synmi a dcérami Božími, že by sme mali účasť na Božej prirodzenosti a že by sa zaslúbenia mohli stať skutočnosťou a realitou!

Teraz prechádzame ešte ku Galatským 5. kapitole, ktorá mi bola mimoriadnym spôsobom položená, aby som ju čítal a každého prosil o to, aby skutočne do zrkadla Slova Božieho hľadel, pretože my sa

sami od seba nepoznávame, jedine, že nám Boh k tomu daruje milosť. Čítam z Galatských, kapitola 5, od verša 16:

„Ale hovorím: Putujte v Duchu a potom určite nebudete vykonávať žiadosti tela. Lebo telo žiada proti Duchu a Duch proti telu, lebo to sa jedno druhému protiví; aby ste nerobili toho, čo by ste chceli. Ale ak ste vedení Duchom, nie ste pod zákonom. Zjavné sú však skutky tela, ktoré sú: smilstvo, nemravnosť, výstrednosť, modloslužba, čarodejstvo, nepriateľstvá, zvady, žiarlenia, nezhody, sebecko, nesvornosť, vytváranie skupín, závisť, opilstvá, hýrenie a tomu podobné. Ako som vám už aj prv povedal a teraz opakujem, že tí, ktorí robia také veci, nebudú dediť Božieho kráľovstva.“ (podľa nem. prekladu)

Tu máme zrkadlo Slova Božieho a tento text nie je adresovaný neveriacim – je adresovaný veriacim! Ešte stále žijeme v tele, ešte stále čakáme na premenenie našich tiel. Vieme, že naša duša a náš duch boli obnovené, ale táto stará telesná schránka nám ešte stále niekedy robí mnoho starostí tým alebo oným spôsobom. Teraz však Boh chce skrze moc Svätého Ducha v tvojom a mojom živote nadprirodzeným spôsobom pôsobiť, aby sme veci, nad ktorými sami nedokážeme vládnuť, postavili pod vládu Svätého Ducha a skrze to dostali možnosť podriadiť pod vládu Svätého Ducha všetko, čo sme, a všetko, čo máme. Mohli by ste povedať: „Musíme to všetko brať tak vážne?“ Ak tu stojí napísané hnev, závisť, vytváranie skupín a všetky tieto veci: smilstvo, žiarlenia, nemravnosť... – možno sa teba jedno z toho netýka, ale zase druhé áno a kto je vinný v jednom, je vinný vo všetkom, lebo ten istý Boh to vyslovil. Ako to bolo už v Starom zákone – kto prekročil jedno prikázanie, ten bol vinný vo všetkých – a tak to stojí aj v Novom zákone, že Ten istý, ktorý prikázal: „Nepokradneš!“, prikázal aj... atď.

Slovo Božie vyšlo z jedných jediných úst! Tu máme niečo, na čo máme hľadiť a pred Bohom si klásť otázku... predtým ako môže byť zjavená moc Svätého Ducha, predtým ako môže Ježiš Kristus ako Ten istý v našom strede pod zvestovaním evanjelia konať tie isté veci, musíme Mu takýmto spôsobom pripraviť cestu, prísť k Nemu a všetko Mu vyznať. On je predsa Ten najvyšší Kňaz našej viery, nášho vyznania, On predsa vie, v čom je naša núdza. Možno nie tie hrubé

hriechy, ale všetko to, čo sa deje pod vplyvom toho zlého, prináša so sebou ničenie: nepriateľstvá, žiarlivosť, nesvornosť, vytváranie skupín, hádky a všetky tieto veci, ako sú tu uvedené. Nuž, možno si pomyslíte: „Je to také vážne, musím to brať tak vážne?“ Drahí bratia a sestry, milí priatelia, Boh chce Svoje dielo doviest' k záveru a my musíme poznať... možno vám k tomu prečítam ešte miesto z listu Rimanom 8. kapitoly, od verša 5: *„Lebo telesne zmýšľajúci sa snažia o veci tela a duchovne zmýšľajúci o veci Ducha. Lebo žiadosť tela znamená smrť, žiadosť Ducha však znamená život a pokoj, a to preto, že žiadosť tela je nepriateľstvom naproti Bohu, nepodriaďuje sa zákonu Božiemu, pretože to nedokáže. Preto sa tí, ktorí sú telesne zameraní, nemôžu ľúbiť Bohu. Vy však nie ste ľudia tela, ale ľudia Ducha, akže Duch Boží skutočne vo vás prebýva. Ale ak niekto nemá Ducha Kristovho, tak Mu taký človek ani nepatrí.“* (podľa nem. prekladu)

Nikto nemusí klesať na mysl, nikto nemusí prepadnúť beznádeji – Ježiš Kristus je nás najvyšší Kňaz, k Nemu môžeme prichádzať takí, akí sme. A ak sme nahliadli do zrkadla Slova, tak nechceme z tohto miesta ísť a zabudnúť, ako sme vyzerali, ale chceme predstúpiť pred tvár Božiu a Jeho prosiť o to, aby nám daroval milosť a pomohol, kdekoľvek to je potrebné.

List Galatským 5, ešte od verša 22: *„Ale ovocím Ducha je láska, radosť, pokoj, trpezlivosť, priateľskosť, dobrotivosť, vernosť, miernosť a stálosť – proti takýmto veciam nemôže Zákon pozdvihnúť žalobu. Ale tí, ktorí patria Ježišovi Kristovi, ukrižovali svoje telo s jeho vášňami a žiadosťami.“* (podľa nem. prekladu) Boh je Duch – tak sme to povedali – a On by chcel mať Cirkev, ktorá je účastná Jeho Ducha, Cirkev, v ktorej sa On sám môže zjaviť, a preto sa musíme podriadiť Božiemu Duchu, aby nám mohol všetky tieto veci zjaviť. Potom prichádzame pod kríž Golgoty a prinášame nášmu Pánovi a Spasiteľovi všetko, čo nám robí námahu, všetku vinu, všetky hriechy, všetky prestúpenia, všetky zlyhania... všetko kladieme pred Neho a potom vieme jedno: krv Ježiša Krista, Syna Božieho, nás očisťuje od každého hriechu.

Existuje nádherné miesto adresované veriacim v 1. liste Jána, 1. kapitola od verša 8: „*Keď povieme, že nemáme žiadneho hriechu, sami seba zvodíme, a niet v nás pravdy. Keď však svoje hriechy vyznávame, tak je verný a spravodlivý, aby nám odpustil hriechy a očistil nás od každej nespravodlivosti. Keď povieme, že sme nehrešili, robíme Ho lhárom, a niet v nás Jeho Slova. Moje dieťaťká, toto vám píšem nato, aby ste nezahrešili. A keby niekto zhrešil, máme Prímľuvcu u Otca, Ježiša Krista, spravodlivého. A On je zmierením za naše hriechy, ale nie len za naše, ale aj za hriechy celého sveta.*“

Aké nádherné, Ježiš Kristus je Spasiteľ, On je Prímľuvca, On je zmierenie, v Ňom máme odpustenie, ak k Nemu prichádzame a vyznali sme Mu našu vinu. Potom vieme, že On ju odpustil. Je nevyhnutné vysloviť to, nenechať to skryté, ale priniesť to na svetlo tak, aby to mohlo byť svetlom zasiahnuté a prinesené pod krv. Ale beda človeku, ktorý s hriechom, ktorý už vyznal kňazovi, ktorý už bol položený pod krv, ešte chodí dokola, aby o ňom rozprával druhým. To neprinesie žiadne dobré ovocie. My všetci, bez výnimky, sme zlyhali a postrádame slávy Božej, ale všetci smieme prísť k Ježišovi. Ak by sme si mohli pomôcť sami, tak by sme Jeho pomoc nepotrebovali. Ak by sme sa sami mohli zachrániť, tak by On nemusel prísť. Ale komu On pomáha, tomu je pomôžené. Koho On zachraňuje, ten je zachránený. Koho On oslobodzuje, ten je slobodný a my smieme vo viere spievať: *Som spasený a smiem Ho za to chváliť, spasený skrze krv Spasiteľa.*

Na záver ešte raz zhrňme: Blížime sa ku koncu času milosti, k úseku, v ktorom by Boh chcel konať krátke, ale pramocné dielo. **A my sme tí, ktorí Mu k tomu musia dať a vytvoriť príležitosť, a to sa deje tak, že sa Mu postavíme k dispozícii, prideme ku krížu a všetko, čo nami pohybuje, všetko, čo nás ťaží, všetko, čo nám stojí v ceste, zložíme pod kríž. A hovorím vám: Kto vo viere vzhliadne na Ježiša Krista na kríži, ten bude v tej istej hodine spasený.** To si smiem ja pre seba a to si smieš ty pre teba nárokovať. On je tvojím a mojím zmierením, v Ňom máme vykúpenie skrze Jeho krv, totiž odpustenie všetkých hriechov a všetkých prestúpení.

Nech nám Boh ešte raz nanovo a naživo pred oči postaví Golgotu, pretože to vám hovorím, nové Božie dielo môže začať len na kríži Golgoty, pri nohách Ježiša Krista.

Vy viete, niekedy ľudia nemajú slov, ktoré by mohli povedať... myslíte vtedy na tú hriešnicu, či ona snáď dlho hovorila? Ona prišla do domu Simeona, a keď zbadala Ježiša, tak sa vrhla k Jeho nohám a vyliala si svoje srdce, a pritom horko plakala, takže nohy Toho, ktorý jej vinu odpustil, mohla obmyť vlastnými slzami. On ju obmyl od jej hriechov, ona možno obmyla prach z Jeho nôh. Nevieme, čo všetko povedala, ale jedno vieme – Pán povedal: „Simeonu, chcem ti niečo povedať. Prišiel som do tvojho domu a ty si ma neprivítal, ty si moje nohy neumyl, ale táto žena neprestala moje nohy umývať, odkedy vošla dnu a so svojimi vlasmi ich osušila.“ (Lukáš 7:44) Čo sa stalo? V prítomnosti Ježiša Krista bola tak od srdca, od základu, z hĺbky presvedčená o svojich hriechoch, že už mohla len jedno – vrhla sa na svoju tvár... Stojí napísané, že keď príde Svätý Duch, že On bude svetu otvárať oči a bude ich usvedčovať o hriechu.

Túžime po zhromaždeniach, v ktorých Božie deti na začiatku bohoslužby dajú do poriadku všetko s Bohom a jeden z druhým a v ktorých sú potom na konci bohoslužby hriešnici Božou milosťou tak uchopení, že môžu dať všetko s Bohom a s ľuďmi do poriadku. My však musíme Bohu vybudovať cestu a Jemu sa postaviť k dispozícii, s tým nech nám On z milosti pomôže. Amen.

Povstaňme k modlitbe.

Zaspievajme chórus *Tak jakýž jsem...*

Predtým ako sa budeme modliť, skloňme svoje hlavy a zatvorme oči a zotrvajme v tichosti pred Bohom. Čítam ešte raz z Galaťanom 5 a nech Svätý Duch každému zjaví to, čo je v jeho živote: „*Zjavné sú však skutky tela, ktoré sú: smilstvo, nemravnosť, výstrednosť, modloslužba, čarodejstvo, nepriateľstvá, zvady, žiarlenia, nezhody, sebeckosť, nesvornosť, vytváranie skupín, závisť, opilstvá, hýrenie a tomu podobné...*“ Chcem sa skloniť pred Bohom a prosiť Ho, aby od základu očistil, obmyl, aby po týchto veciach neostalo žiadnej stopy, žeby sme boli belší ako sneh a nepriateľ na nás viac nemohol mať

žiadne právo. Žeby sa nás Boží Duch plne a cele mohol ujať a my sme mohli vykonávať službu Ducha a mečom Ducha, ktorým je Božie Slovo, mohli vo viere mávať, aby sa Boh mohol zjaviť.

Vy viete, Božia všemohúcnosť bola vždy zjavená v spojení s Jeho Slovom. On povedal: „Buď svetlo!“ a bolo svetlo. Všetko, čo On vyslovil, sa stalo. Božia všemohúcnosť sa zjavuje v spojení s Jeho Slovom. **Tam, kde zaznieva Jeho Slovo, je prítomná aj Jeho moc, aby uskutočnila to, čo nám Jeho Slovo kladie pred zrak.** Chceli by sme sa spoločne pred Bohom skloniť a prosiť Ho o to, aby nám bol skutočne milostivý, a to podľa Slova Písma: „...každý, ktorý nesie ovocie, čistí, aby doniesol viacej ovocia.“ (Ján 15:2) Nech On sám v nás skrze Svätého Ducha, skrze krv Baránka vykoná z milosti hlboké očistenie.

Zaspievajme ešte raz *Tak jakýž jsem, tak to musí byť.* A každý, kto môže, pri tom pozdvihne svoje ruky.

Tak jakýž jsem...

Nebeský Otče, spoločne pozdvihujeme naše hlasy, aby sme Ti z celého srdca ďakovali za Tvoje sväté a drahé Slovo. Pane, prijali sme tie najväčšie a najvzácnejšie zaslúbenia, daruj nám milosť stať sa účastnými Božej prirodzenosti, aby si zaslúbenia mohol uskutočniť. Ach, ďakujem Ti. Naša vina, všetok hriech, všetky prestúpenia, Pane, všetko je prinesené pod Tvoju krv, zachraňuj, očisťuj, plne osloboď. Buď Ti vďaka, Pane Ježišu, Ty Boží Baránku, Ty si nádherne zvíťazil a Tvoje víťazstvo je i naším víťazstvom. Ty Satana zdrtíš pod naše nohy, tak ako je napísané. Ty si povedal: „Dávam vám moc nad každou mocou nepriateľa...“, pretože si všetky moci nepriateľa vystavil na pranier, odzbrojil si ich a triumfoval si nad nimi. Zjav toto pramocné víťazstvo z Golgoty skrze záchranu, uzdravenie a oslobodenie dnes na tomto mieste ku cti a sláve Tvojho svätého mena. Halelujah!

Je dokonané, stalo sa to v mene Ježiša. Amen.

Ó, je to Ježiš...

Nebeský Otče, je v náš hlboká túžba vidieť viac, viac prežiť. Nech už i táto bohoslužba prispeje k tomu, že by sme k Tebe, ó, Bože, prišli bližšie. Kladieme sa Ti nanovo, posväcujeme sa na Tvojom oltári, ó, Bože. Ty musíš ku chceniu darovať i činenie. Ach, Pane, sme závislí

na Tebe, a preto prichádzame stále znova. I dnes smieme z tohto miesta odísť domov požehnaní skrze Tvoje Slovo. Hľadáme na Teba, toho ukrižovaného a ďakujeme Ti za spasenie, za odpustenie všetkej viny a hriechov, za večný život, áno, ešte viac, za istotu, že čoskoro uvidíme Tvoju tvár. Ó, verný Bože, buď s nami všetkými, Ty poznáš každého jedného, Ty poznáš ťažkosti, skúšky a útoky, skrze ktoré každý musí prechádzať. Ó, Bože a Pane, buď s nami všetkými a daj, aby sme z tohto boja vyšli ako víťazi s Tebou, s víťazom z Golgoty. Halelujah. Chválené a velebené buď Tvoje sväté meno.

Halelujah, budiž chválen.

Amen.

Podajte jeden druhému ruku, želajte si navzájom zo srdca Božie požehnanie.

Vydavateľ: misionár Ewald Frank,
Postfach 100707, 47707 Krefeld, Nemecko
www.freie-volksmission.de

Ak máte záujem dostávať literatúru na rôzne biblické témy, napíšte nám na adresu: Slobodná ľudová misia, I. Krasku 18, Trnava, 917 05

internet: www.misia.sk

email: info@misia.sk

☎ 033 5342 991, 0905 414 701

Naše internetové vysielania môžete sledovať každý prvý víkend v mesiaci v sobotu večer o 19:30 a v nedeľu ráno o 10:00 na stránkach www.misia.sk

Kázania môžete naživo počúvať v 13 rôznych jazykoch po celom svete. Priamy prenos zo zhromaždení v Zürichu je dostupný na internete

posledný víkend každého mesiaca o 14:00 v nemčine, francúzštine a slovenčine

Ďalšie kázania v češtine nájdete na stránkach **youtube.com** pod názvom svobodnalidovamisie

Ewald Frank
Božia prirodzenosť
Prepis kázania
SK